

Munnharpusnillingurin
Charlie McCoy - ein
heimsstjórna á føroyskum
palli fyrri aðru ferð
(Mynd: Alvir Haraldsen)

Countryfestivalurin 1998:

Country-Feelin'

Ársins countryfestivalur varð aftur í ár hildin í Ítróttarhøllini á Hálsi og leystliga mett hōvdu uml. 800 fólk leitað sær niðan á Háls at uppliva countrytónelik á høgum stōði. Sum tað skiltist á fyrireikarunum, so hōvdu nōgvir trupulleikar verið hesaferð at fáa kabalina at ganga upp, tá hugsað verður um bólkar og einstaklingar, ið skuldu luttaka, orsakað av sjúku og verkfalli, so hetta skal verða teimum fyrigivið, tí satt at siga, so hevði eg gleitt meg til at hoyra Skeeter Davis á palli, eftirsum ætlanin eisini brast í fjør, men enn einaferð verður ein noyddur at biða.

Victor Carlsen

Sum nakað nýtt hōvdu fyrireikararnir valt at hava nýggjan toastmastara at greiða frá hvørjir bólkar, ið spældu og harumframt at skemta eitt sindur innímillum.

Nú kendist eg við Yan Swan úr Svøríki frá fyrr av, og eg skilti at hann nú býr í Danmark. Hann hevur altíð verið ein skemtingarsamur persónur, so bæði við sínum kropsliga figuri og annars øðrum skemti syrgdi hann væl fyrri at áhoyrararnir ikki keddu seg, meðan biðað varð eftir næsta bólki. Skiftini millum bólkarar gingu skjótt og væl.

Innleiðandi bólkurin í ár vóru brøðurnir Arni og Marner Andreassen. Hesir brøður hava staðið á palli nú í mong ár í ymiskum samanhangi. Hesuferð vóru teir í sínum rætti essi, og spældu og sungu frálíka væl lōg bæði hjá Hank Williams og Everly Brothers.

Hesum komu teir heilt væl frá, soleiðis at bæði

sangur og tónleikur fylltu væl og kendust sum ein væl samansjóðað eind. Tað er jú ikki altíð so lætt at spæla countrytónleik sum ein heldur, tí tað eru nōgvir faktorar, ið skulu spæla saman. Hetta kendist á orkestrinum at verða komið væl við. "Soft-kenslan" og Everlylōgunum var til staðar og tú kundi rættliga murra við lōgum sum "Dream, dream, dream" o.s.fr. Gott tit báðir Arni og Marner, tit hava funnið rætta tōnan.

Aftur í ár var Magni Christiansen við sínum orkestri á skránni, og her má sigast, at hann ivaleyst er eitt tað frægasta countrynavnið vit hava í Føroyum.

Magni hevur halgað seg fult og heilt fyrri countrytónleikinum, og saman við palluppraðkan síni syrgdi hann fyrri, at framsýnar sangir á ein sera sannførandi hátt. Allan Jackson er hansara fyrmynd og tað hoyrdist týðuliga, at her var hann á heimavølli.

Tónleikararnir vóru frálíkir og fingur rættuliga alt at ljóða sum tað átti. Oansæð um lōgini vóru still og fríðarlig ella gingu við fullari ferð, so megnadu teir at halda heildini saman og tú kendi tættleikan, ið eigur at sermerkja countrytónleikin.

Eitt heldur lítur úrval av gospel-country, men eitt stórt pluss til Magna enn einaferð.

Útlendska luttōkan í ár byrjaði við amerikansku/donsku Tamra Rosanes. Tamra hevur fyrr vitjað í sambandi við Jazz-festivalin.

Ikki minnst eg um hon tá hevði orkestar við, men hesuferð var hon so einsamøll, t.v.s. bert við gitarra.

Tað kendist í byrjanini sum eitt sindur skuffandi hjá lurtarafjōldini, tað ikki at fáa orkestartónleikin við, tí skiftið gjōrdist jú rættliga broytt, frá tí rungandi og gōða tónleikinum hjá Magna og monnum hansara, til "bert" ein gitarra, men, so hvørt sum lōgini vōrðu sungin, so rættaðist hetta til, og Tamra fekk givið meir og meir.

Eisini nýtti hon høvi til at fáa hjálp frá heimsins besta munnharpuspælara Charlie McCoy sum bæði við munnharpu- og gitaraspæli stuðlaði henni. Hetta hjálpti væl og so saman við sangum, sum rættliga hōvdu verðið hennara »hitt«, so kom hon bara væl frá framfōrsluni.

Ein »tribute« til Everly Brothers framfōrd av brøðrunum Andreassen, Arna og Marner
(Mynd: Alvir Haraldsen)